

„Tegul kiekviename būna Marijos dvasia“

Mano Motina! Žemės motinos su ypatinga meile prižiūri silpniausią, labiausiai paliegusį, ribočiausią savo vaiką, vargšą luošį... Dievo Motina, žinau, kad Tu esi geresnė Motina negu visos motinos kartu paėmus... O kadangi esu Tavo vaikas... Ir kadangi esu silpnas ir paliegęs... ir luošas... ir negražus... (Kalvė, 234)

gegužės 18 d.

Motinos skrupulingai neseikėja vaikų rodomos meilės; jos nesveria ir nematuoja. Motinos kaip medumi mėgaujasi net menkiausiomis meilės apraiškomis ir duoda kur kas daugiau, nei gauna. Jei šitaip elgiasi geros žemiškosios motinos, tai įsivaizduokite, ko galime tikėtis iš mūsų Motinos Šventosios Marijos. Mėgstu įsivaizduoti tuos metus, kai Jėzus gyveno su savo Motina, metus, kurie apima beveik visą mūsų Viešpaties gyvenimą šiame pasaulyje. Mėgstu matyti Jį mažą, prižiūrimą Marijos, kuri Jį bučiuoja ir su Juo žaidžia. Regiu, kaip Jis auga mylinčiose Motinos ir Juozapo, Jo žemiškojo tėvo, akyse. Kaip švelniai ir jautriai Marija ir šventasis Patriarchas rūpinosi Jėzumi vaikystėje ir tylomis nuolat daug iš Jo mokėsi. Jų sielos darėsi vis panašesnės į Sūnaus, Žmogaus ir Dievo sielą. Todėl Motina, o po Jos – Juozapas, geriau negu kas nors kitas suprato Kristaus Širdies jausmus, ir

abu yra tiesiausias, sakyčiau,
vienintelis kelias, vedantis pas
Išganytoją. Tegul Marijos siela būna
kiekviename iš jūsų, – rašė šventasis
Ambraziejus, – kad garbintumėte
Viešpatį; tegul kiekviename būna
Marijos dvasia, kad džiaugtumėtės su
Dievu. (Dievo bičiuliai, 280–281)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/tegul-kiekviename-buna-
marijos-dvasia/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/tegul-kiekviename-buna-marijos-dvasia/) (2025-12-24)